

Sygn. akt V K 594/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, w V Wydziale Karnym:

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Kasicka

Protokolant: Patrycja Zielińska

Przy udziale oskarżyciela publicznego: Barbary Bogackiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 5.09.2017 r., 6.11.2017 r., 8.01.2018 r., 28.03.2018 r., 6.06.2018 r. i 26.09.2018 r.

sprawy przeciwko

W. S.

synowi F. i I.

urodzonemu (...) w S.

oskarżonemu o to, że:

1. zajmując się sprawami gospodarczymi (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S. będącej płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, o numerze KRS (...), pełniąc w tej Spółce funkcję jedyne go członka Zarządu, działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wbrew przepisom art. 38 ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012r., poz. 361 ze zm.), nie wpłacał na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. w imieniu w/w Spółki pobranych zaliczek na podatek dochodowy wykazanych w deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy według wzoru PIT-4R za 2014r, w łącznej kwocie 39.971,60 zł, w tym za miesiące:

- maj 2014r. - w kwocie 366,00 zł-w terminie do dnia 20.06.2014r.,
- czerwiec 2014r. - w kwocie 234,60 zł-w terminie do dnia 21.07.2014r.,
- lipiec 2014r. - w kwocie 6.437,00 zł-w terminie do dnia 20.08.2014r.,
- sierpień 2014r. - w kwocie 5.984,00 zł-w terminie do dnia 22.09.2014r.,
- wrzesień 2014r. - w kwocie 6.233,00 zł-w terminie do dnia 20.10.2014r.,
- październik 2014r. - w kwocie 6.031,00 zł-w terminie do dnia 20.11.2014r.,
- listopad 2014r. - w kwocie 7.339,00 zł-w terminie do dnia 22.12.2014r.,
- grudzień 2014r. - w kwocie 7.347,00 zł - w terminie do dnia 20.01.2015r.,

tj. o czyn z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks,

2. zajmując się sprawami gospodarczymi (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S. będącej podatnikiem podatku od towarów i usług, o numerze KRS (...), pełniąc w tej Spółce funkcję jedynego członka Zarządu, działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wbrew przepisowi art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 201 Ir., Nr 177, poz. 1054 ze zm.), uporczywie nie wpłacał w imieniu w/w Spółki na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. podatku od towarów i usług wskazanego w złożonych deklaracjach VAT-7 za miesiące:

- listopad 2014r. - w kwocie 23.999,00 zł - w terminie do dnia 29.12.2014r.,
- grudzień 2014r. - w kwocie 22.460,00 zł - w terminie do dnia 26.01.2014r.,
- styczeń 2015r. - w kwocie 1.607,00 zł-w terminie do dnia 25.02.2015r.,
- luty 2015r. - w kwocie 13.218,00 zł - w terminie do dnia 25.03.2015r.,
- marzec 2015r. - w kwocie 5.332,00 zł - w terminie do dnia 27.04.2015r.,
- kwiecień 2015r, - w kwocie 12.547,00 zł - w terminie do dnia 25.05.2015r.,
- maj 2015r. - w kwocie 5.789,00 zł - w terminie do dnia 25.06.2015r.,
- lipiec 2015r. - w kwocie 3.315,00 zł - w terminie do dnia 25.08.2015r.,

tj. o czyn z art 57 § 1 kks w . z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

I. **W. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1 i za to przestępstwo, na podstawie art. 77 § 2 kks, wymierza oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda;

II. **W. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 2 i za to wykroczenie, na podstawie art. 57 § 1 kks, wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 10 000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 1600 (jednego tysiąca sześciuset) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt V K 594/16

UZASADNIENIE

W. S. był członkiem jednoosobowego zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. i w okresie od 21 listopada 2013 r. zajmował się jej sprawami gospodarczymi.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego – w części k. 338-341, 362-363.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. prowadziła działalność gospodarczą w zakresie budowy statków i konstrukcji materiałów stalowych. Była płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku od towarów i usług. Początkowo właściwym dla niej urzędem skarbowym był Trzeci Urząd Skarbowy w S.. Spółka ta miała zaległości w spłacie podatku od towaru i usług i podatku dochodowego od osób fizycznych za lata 2011-2012 w łącznej wysokości 262.442,83 zł.

Później właściwym urzędem skarbowym dla spółki (...) była Pierwszy Urząd Skarbowy w S.. W okresie od maja 2014 r. do grudnia 2014 r. spółka nie płaciła na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. pobranych zaliczek na podatek dochodowy. Brak zapłaty dotyczył zaliczek wskazanych w deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na

podatek dochodowy według wzoru PIT-4R za 2014 r. w łącznej kwocie 39.971,60 zł, na które składały się następujące pozycje:

- za maj 2014 r. – w kwocie 366 zł, które miało być płatne w terminie do dnia 20 czerwca 2014 r.,
- za czerwiec 2014 r. – w kwocie 234,60 zł, które miało być płatne w terminie do dnia 21 lipca 2014 r.,
- za lipiec 2014 r. – w kwocie 6.437 zł, które miało być płatne w terminie do dnia 20 sierpnia 2014 r.,
- za sierpień 2014 r. – w kwocie 5.984 zł, które miało być płatne w terminie do dnia 22 września 2014 r.,
- za wrzesień 2014 r. – w kwocie 6.233 zł, które miało być płatne w terminie do dnia 20 października 2014 r.,
- za październik 2014 r. – w kwocie 6.031 zł, które miało być płatne w terminie do dnia 20 listopada 2014 r.,
- za listopad 2014 r. – w kwocie 7.339 zł, które miało być płatne w terminie do dnia 22 grudnia 2014 r.,
- za grudzień 2014 r. – w kwocie 7347 zł, które miało być płatne w terminie do dnia 20 stycznia 2015 r.

Odnośnie podatku od towarów i usług spółka ustaliła w deklaracjach VAT-7 podatek z tego tytułu w następujących kwotach:

- w listopadzie 2014 r. – 23.999 zł, płatne do dnia 29 grudnia 2014 r.,
- w grudniu 2014 r. – 22.460 zł, płatne do dnia 26 stycznia 2015 r.,
- w styczniu 2015 r. – 1.607 zł, płatne do dnia 25 lutego 2015 r.,
- w lutym 2015 r. – 13.218 zł, płatne do dnia 25 marca 2015 r.,
- w marcu 2015 r. – 5.332 zł, płatne do dnia 27 kwietnia 2015 r.,
- w kwietniu 2015 r. – 12.547 zł, płatne do dnia 25 maja 2015 r.,
- w maju 2015 r. – 5.789 zł, płatne do dnia 25 czerwca 2015 r.,
- w lipcu 2015 r. – 3315 zł – płatne do 25 sierpnia 2015 r.,

których również nie uregulowała.

Spółka (...) posiadała również zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek do ZUS. Ubiegała się o umorzenie należności, jednak bezskutecznie.

W latach 2014-2016 spółka odnotowała straty w łącznej wysokości 610.833,10 zł.

Spółka w 2014 r. odnotowała przychód w wysokości 2.000.784,04 zł, w 2015 r. – 1.072.654,22 zł, a w 2016 r. – 351.167,48 zł.

Dowody:

- pismo Pierwszego Referatu Spraw Wierzycieli i listami zaległości k. 1-5,
- deklaracje PIT-4R k. 35-36,
- deklaracje VAT-7, k. 37-44,
- pisma ZUS k. 119-126, 250-251, 254-255,

- wniosek k. 127-129,
- pismo Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. z załącznikami k. 134-240, 247,
- zestawienie dochodów podatnika ki. 337,
- zeznania CIT-8 k. 346-353, 354-359,
- pismo Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego k. 396-399, 404,
- wyjaśnienia oskarżonego – w części k. 338-341, 362-363.

Postanowieniem z dnia 3 marca 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XII Gospodarczy, ogłosił upadłość (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

Dowody:

- postanowienie sądu k. 336,
- uzupełnienie wniosku o ogłoszenie upadłości k. 385-390,
- wyjaśnienia oskarżonego – w części k. 338-341, 362-363.

(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. Pierwszy Urząd Skarbowy w S. prowadził postępowanie egzekucyjne.

Dowody:

- zestawienie rozliczeń uzyskanych kwot k. 109-503,
- akta postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Pierwszy Urząd Skarbowy w S.,
- wyjaśnienia oskarżonego – w części k. 338-341, 362-363.

W. S. urodził się w (...) r. w S.. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest technikiem-mechanikiem. Był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. i w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Zarabiał ok. 2.000 zł brutto miesięcznie. Od 14 kwietnia 2017 r. W. S. został uznany za osobę bezrobotną z prawem do zasiłku.

Korzysta z opieki psychiatrycznej z powodu d.. Cierpi na zaburzenia a.. Rozpoznano u niego również chorobę M..

Dowody:

- pismo ZUS z dnia 23.02.2016 r. k. 29,
- dane osobopoznawcze k. 61, 115,
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 273-278,
- dokumentacja medyczna k. 303-327,
- decyzja k. 334-335.

Oskarżony nie był nigdy karany.

Dowody:

- zapytanie o udzielenie informacji o osobie k. 20, 110, 297, 402.

W postępowaniu przygotowawczym W. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

W postępowaniu sądowym oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Jego zdaniem winę za powstanie zaległości ponosi Urząd Skarbowy i Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Wskazał, że przez ok. 4 lata właściwy urząd skarbowy zajmował rachunek bankowy spółki i on nie mógł dysponować środkami finansowymi, które tam się znajdowały. Wyjaśnił, że problemy firmy zostały spowodowane tym, że dotychczasowy kontrahent spółki odmówił dalszej możliwości korzystania z terenu, na którym spółka prowadziła działalność. Wskazał, że inni kontrahenci spółki nie zapłacili jej zaległości w wysokości 160.000 zł i 60.000 zł.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 57-60, 338-341, 362-363/

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, opinii sądowo-psychiatrycznej i częściowo wyjaśnień oskarżonego. Brak było podstaw do kwestionowania autentyczności dowodów z dokumentów, dlatego uznać je należało za wiarygodne. Fakty stwierdzone w tych dokumentach okazały się niewątpliwe, między innymi z tego względu, że żadna ze stron ich nie kwestionowała. Na podstawie deklaracji PIT-4R, deklaracji VAT-7 przyjęć należało, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością była zobowiązana do zapłaty podatków: od towaru i usług i zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych (za okresy i w kwotach podanych wyżej). Niewątpliwie jedyną osobą zajmującą się sprawami finansowymi spółki, w rozumieniu art. 9 § 3 kks, był w tym okresie W. S.. Z zeznań CIT-8 wynika z kolei, że spółka w okresie, w którym powstały zobowiązania podatkowe, była aktywna, prowadziła działalność gospodarczą, generowała przychód.

Opinia sądowo-psychiatryczna okazała się wystarczająca, pełna i zrozumiała. Dała ona podstawę do przyjęcia, że oskarżony działał w warunkach pełnej poczytalności.

Za wiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego jedynie w części. Odmówić wiary należało jego zeznaniom w tej części, w której podawał on, że spółka nie posiadała środków finansowych na spłatę zadłużenia podatkowego, a tym samym oskarżony nie ponosi winy za nieuregulowanie należności. Twierdzenia te pozostawały w sprzeczności z dokumentacją w postaci zeznań CIT-8. Poza tym twierdzenia te były sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, na podstawie którego przyjęć należy, że podmiot prowadzący działalność gospodarczą, biorący udział w obrocie gospodarczym, po pierwsze, przez sam fakt brania udziału w obrocie gospodarczym i generowania przychodu uzyskuje określone środki finansowe, a po drugie, każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą musi mieć zabezpieczone środki finansowe na poczet spłaty danin publicznych. Poza tym oskarżony wskazywał, że spółka borykała się z problemami finansowymi.

W tym miejscu przytoczyć należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że kondycja finansowa płatnika nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karnoskarbowej płatnika (por. wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., IV KKN 427/98, Prok. i Pr. 2003, nr 2, poz. 12; wyrok SN z dnia 2 sierpnia 2002 r., IV KKN 426/98, LEX nr 55193; wyrok SN z dnia 19 sierpnia 1999 r., III KKN 434/97, Prok. i Pr. 2000, nr 1, poz. 16; postanowienie SN z dnia 25 października 1995 r., I KZP 30/95, OSP 1996, z. 4, poz. 68). Z orzeczeń tych wynika, że środki pieniężne, które powinny być przeznaczone na zapłatę podatku nie należą do płatnika, ale podatnika (do czasu pobrania) i do Skarbu Państwa (od czasu wpłacenia). Zasadą jest bowiem, że płatnik (tu: spółka (...)) powinna ten podatek (zaliczkę) obliczyć, pobrać podatek i wpłacić na rzecz właściwego organu.

Na podstawie ww. dowodów sąd uznał W. S. winnego popełnienia czynu z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w z. z art. 9 § 3 kks oraz czynu z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do przyjęcia istnienia jakiegokolwiek z okoliczności wyłączających winę albo bezprawność zarzucanych mu czynów W. S., w szczególności brak było podstaw do zastosowania w sprawie art. 31 § 1 i 2 k.k. Jak wynika bowiem z opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 28 marca 2017 r.: oskarżony nie cierpi na

niedorozwój umysłowy, ani na żadne zaburzenia psychiczne. Rozpoznano u niego jedynie zaburzenia adaptacyjne. Sąd przyjął, za biegłym, że w czasie popełnienia zarzucanych oskarżonemu, czynów brak było czynników przemawiających za zniesieniem bądź znacznym ograniczeniem zdolności rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Ustalając rodzaj i wymiar kary za oba czyny sąd miał na uwadze stopień zawinienia sprawcy, sposób działania przed popełnieniem tych czynów, a ściśle to, że oskarżony już wcześniej doprowadzał do zadłużenia z tytułem zobowiązań podatkowych (spółka miała zaległość z tytułu podatku już w latach 2011-2012 i to w łącznej wysokości 262.442,83 zł), rodzaj naruszonego dobra, jakim jest mienie wierzyciela podatkowego – Skarbu Państwa, a także konieczność spełnienia przez karę celów prewencji wobec sprawcy i prewencji ogólnej. Odnośnie ustalenia wysokości kary za pierwszy z zarzucanych oskarżonemu czynów sąd wziął pod rozwagę wysokość dochodów oskarżonego oraz jego możliwości finansowe, na które wpływał fakt, że oskarżony przez wiele lat prowadził działalność gospodarczą i generował wysokie przychody. Z tych względów zarówno ilość stawek dziennych jak i ich wysokość sąd ustalił w granicy minimalnej. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w punkcie I sentencji wyroku. Odnośnie ustalenia wysokości kary za drugi z zarzucanych oskarżonemu czynów przyjęć należało te same czynniki wpływające na jej wymiar, co w przypadku pierwszego z czynów. Dodatkowo zważyć należało na dużo większą wysokość zadłużenia podatkowego – a więc większy rozmiar naruszenia dobra chronionego prawem. Na tej podstawie i na podstawie art. 57 § 1 kks sąd ustalił wysokość grzywny na kwotę 10.000 zł, o czym orzekł w punkcie II sentencji orzeczenia.

O kosztach sądowych sąd orzekł w punkcie III sentencji orzeczenia i na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 września 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 1600 zł opłaty.